

РЕШЕНИЕ

№ 108

гр. Плевен, 27.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛЕВЕН, XII НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на девети февруари през две хиляди двадесет и четвърта
година в следния състав:

Председател: Асен Ив. Даскалов

при участието на секретаря МАРИЕЛА В. ГЕОРГИЕВА
като разгледа докладваното от Асен Ив. Даскалов Административно
наказателно дело № 20234430202467 по описа за 2023 година

ПРОИЗВОДСТВО по реда на чл. 59 ал. 1 ЗАНН

С Наказателно постановление № 23-0256-000161/25.05.2023г. на
НАЧАЛНИК на РУ-Д.М. при ОДМВР - ПЛЕВЕН, на П. В. Т. ЕГН:
***** са наложени административни наказания, както следва:

- на основание чл.179 ал.1 т.5 от Закона за движението по пътищата – глоба в размер на 150 /сто и петдесет/ лева, за извършено нарушение по чл.42 ал.2 т.2 ЗДвП;
- на основание чл.183 ал.1 т.1 от Закона за движението по пътищата – глоба в размер на 10 /десет/ лева, за извършено нарушение по чл.100 ал.1 т.1 ЗДвП.

Срещу така издаденото Наказателно постановление (НП), санкционираното лице е подало жалба до РАЙОНЕН СЪД - ПЛЕВЕН. Счита същото за незаконосъобразно, тъй като в съставения Акт и обжалваното НП, са посочени различни дати на извършване на административните нарушения, за които е ангажирана административнонаказателната му отговорност. На тази основа, моли за отмяна на НП, като незаконосъобразно и за присъждане на сторени разноски за адвокатско възнаграждение.

В съдебното заседание, в което делото е обявено за решаване жалбоподателят, редовно призован, не се явява. Представлява се от упълномощен защитник, който поддържа жалбата. Допълва, че от представените по делото писмени доказателства, не се установява надлежна компетентност на актосъставителя. Пледира за отмяна на НП и за присъждане

на разноски за адвокатски хонорар в размер на 300 лева.

За ответната страна – НАЧАЛНИК на РУ-Д.М. – представител не се явява. В придружителното писмо по изпращане на административнонаказателната преписка е изразено бланкетно становище за неоснователност на жалбата, както и бланкетно възражение за прекомерност на направените разноски за адвокатски хонорар.

Съдът намира, че жалбата е подадена от оправомощена страна, в срока по чл.59 ал.2 ЗАНН, поради което се явява допустима. Във връзка с нейната основателност, след щателно обсъждане на събраните доказателствени материали поотделно и в тяхната съвкупност, намира следното:

Административнонаказателното производство е започнало със съставяне на Акт за установяване на административно нарушение №260675/28.04.2023г. от страна на А. Д. А. – ПИ при РУ-Д.М., в присъствието на свидетелите М. Ц. Д., Р. Д. Р. и нарушителя – П. В. Т.. Съставен е за това, че на 27.04.2023 г. около 17:00 часа, на път 3004, на 2км. след излизане от гр.Д.М., в посока гр.Т., управлява личния си л.а.“АУДИ А6“, рег.№ ****, като при изпреварване принуждава насрещно движещия се л.а. „ОПЕЛ АСТРА“, с рег. № ****, да намали разко скоростта си на движение и да се отклони надясно по посока на движението си, за да избегне челен сблъсък /ПТП/ - нарушение по чл.42 ал.2 т.2 ЗДвП; не представя КТ към СУМПС – нарушение по чл.100 ал.1 т.1 ЗДвП. При съставяне на АУАН, нарушителят посочил, че има възражения, но не изложил такива; възражения не постъпили и по реда, и в срока по чл.44 ал.1 ЗАНН.

Административнонаказващият орган отчасти приел гореизложената фактическа обстановка. По-конкретно, преценил, че описаните събития /респ. – твърдяните нарушения по ЗДвП/ са се състояли на 28.04.2023г., вместо – на 27.04.2023г. При тази корекция, издал обжалваното Наказателно постановление, с което на П. В. Т. ЕГН: ***** са наложени административни наказания, както следва: на основание чл.179 ал.1 т.5 от Закона за движението по пътищата – глоба в размер на 150 /сто и петдесет/ лева, за извършено нарушение по чл.42 ал.2 т.2 ЗДвП; на основание чл.183 ал.1 т.1 от Закона за движението по пътищата – глоба в размер на 10 /десет/ лева, за извършено нарушение по чл.100 ал.1 т.1 ЗДвП.

Съдът намира, че Актът за установяване на административно нарушение е съставен и обжалваното Наказателно постановление – издадено, от компетентни лица /л.20 – 22 от делото/. Неоснователно се счита, че актосъставителят не е притежавал необходимата за това компетентност към датата на съставяне на АУАН – 28.04.2023г. Напротив, съответната за това компетентност следва директно от представения заверен препис на Заповед №8121з-1632/02.12.2021г. на Министъра на вътрешните работи /л.20 – 22 от делото/.

В хода на административнонаказателното производство обаче,

действително е допуснато претендираното в жалбата, съществено нарушение на процесуалните правила. Както беше отбелязано, по собствено усмотрение, административнонаказващият орган е приел като дата на извършване на твърдяните административни нарушения, 28.04.2023г., вместо – на 27.04.2023г., както е посочил актосъставителят. Какви са били съображенията на административнонаказващия орган, включително – дали се касае за досадна бюрократична грешка, е ирелевантно. С правна значимост обаче се ползва обстоятелството, че е налице несъответствие между АУАН и НП, касателно един от основните обективни признаци на всяко деяние – неговото времеизвършване. Това несъответствие ограничава правото на защита на нарушителя, включително – правото му да узнае за какво нарушение, с какви обективни признаци, е ангажирана неговата административнонаказателна отговорност, за да е в състояние на тази основа, пълноценно да реализира правото си на защита.

Следователно, допуснато е съществено нарушение на процесуалните правила, което обуславя незаконосъобразността на издаденото на тази основа, Наказателно постановление. Поради това, същото подлежи на отмяна, без да бъде разглеждан по същество правния спор. По съображения за пълнота на настоящия съдебен акт обаче, следва да бъде отбелязано, че НП се явява и неправилно. В тази връзка Съдът намира, че няма пречка да бъдат кредитирани свидетелските показания на А. Д. А. и Р. Д. Р. – същите са относително подробни, убедителни, не оставят съмнения в проявена тенденциозност. Свидетелите обаче са категорични, че описаните в АУАН факти и обстоятелства, вкл. – посочената дата на извършване на административните нарушения, са коректно отразени, а самият АУАН е съставен на следващия ден, след призоваване на нарушителя. В този смисъл, видно е, че действителното времеизвършване на твърдяните нарушения е 27.04.2023г., а не както е приел административнонаказващият орган – 28.04.2023г. Поради това, независимо от вече обсъдената незаконосъобразност на НП, същото е издадено за нарушение, каквото жалбоподателят не е извършил на сочената в него дата /28.04.2023г./, т.е. НП се явява и неправилно, предвид неправилното приложение на материалния закон.

При този изход на административнонаказателното производство, съобразно отправено искане от страна на жалбоподателя и неговия защитник, следва да бъдат присъдени разноски за адвокатско възнаграждение. Наред с това, Съдът съобрази, че ответната страна е отправила бланкетно възражение за прекомерност на възнаграждението за адвокат. Съдът намира, че в настоящия случай, възнаграждението в размер на 300 лева, което се претендира, няма как да се прецени като прекомерно, при отчитане на нормативно предвидените минимални размери на адвокатските възнаграждения. Ето защо, следва на основание чл. 63д ал.1 ЗАНН вр.чл.143 ал.1 АПК, ОД на МВР-ПЛЕВЕН да бъде осъдена да заплати на П. В. Т. ЕГН: ***** паричната сума в размер на 300 лв. /триста лева/, представляваща

направени по делото разноски за адвокатско възнаграждение по АНД №2467/2023г. по описа на РС-ПЛЕВЕН.

Водим от горното и на основание чл.63 ал.3 т.1 и т.2 вр. ал.2 т.1 вр. ал.1 ЗАНН, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ КАТО НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО И НЕПРАВИЛНО Наказателно постановление № 23-0256-000161/25.05.2023г. на НАЧАЛНИК на РУ-Д.М. при ОДМВР - ПЛЕВЕН, с което на П. В. Т. ЕГН: ***** са наложени административни наказания, както следва:

- на основание чл.179 ал.1 т.5 от Закона за движението по пътищата – глоба в размер на 150 /сто и петдесет/ лева, за извършено нарушение по чл.42 ал.2 т.2 ЗДвП;
- на основание чл.183 ал.1 т.1 от Закона за движението по пътищата – глоба в размер на 10 /десет/ лева, за извършено нарушение по чл.100 ал.1 т.1 ЗДвП.

На основание чл. 63д ал.1 ЗАНН вр.чл.143 ал.1 АПК **ОСЪЖДА** ОД на МВР-ПЛЕВЕН да заплати на П. В. Т. ЕГН: ***** паричната сума в размер на 3 0 0 лв. /триста лева/, представляваща направени по делото разноски за адвокатско възнаграждение по АНД №2467/2023г. по описа на РС-ПЛЕВЕН.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – Плевен, в 14 - дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Плевен: _____